

Tell velsignelsene dine

Av Alelie Coronel-Camitan

(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted på Filippinene.

“*Mano po!* Hallo!” sa Arkin til bestemor da han kom hjem. Han hilste på henne ved å bukke og trykke håndbaken hennes mot pannen sin.

Bestemor smilte. “Pappa’n din venter på deg med fisken. Skynd deg og gå og hjelp ham!”

Arkins pappa var bygningsarbeider. Han arbeidet veldig hardt for å tjene penger til familien. Men de hadde ikke mye. Og noen ganger hadde

ikke pappa arbeid. Da det skjedde, hjalp Arkin ham å selge hjemmelaget *tinapa* (røkt fisk).

Arkin og pappa la pakkene med tinapa i en kurv og bar den ut.

“Takk for at du hjelper meg,” sa pappa. Jeg håper vi selger nok til å betale for skyss til kirken denne uken.”

Arkins familie bodde i en liten landsby i nærheten av rismarker og en fiskedam. Det var bare ham,

pappa, bestemor og storesøsteren hans. De bodde langt unna møtehuset. For å komme seg til kirken, måtte de betale for å sitte på en trehjuling (en motorsykkel med sidevogn). Hvis de ikke hadde pengene, måtte de gå i to timer.

“Jeg har tro på at vår himmelske Fader vil hjelpe oss,” sa Arkin. “Kom, så går vi!”

Først gikk de til naboen Aling Nenas hus. Hun kjøpte alltid tinapa av dem.

“God ettermiddag!” sa Arkin.

Aling Nena åpnet porten for dem. “Å, mine to favorittpersoner er her!” sa hun med et smil. Hun ga pappa litt penger, og han ga henne to pakker tinapa.

“Takk for at du kjøper av oss.” sa Arkin. “Det betyr virkelig mye.”

Arkin og pappa gikk ut på gaten igjen.

“Tinapa! Tinapa! Deilig tinapa!” ropte Arkin. Flere kjøpte fisk av dem.

Det var varmt ute, men Arkin hadde ikke noe imot det. Han og pappa sang “Kastes du på bølgen om i livet her”^{*} mens de gikk. Hver dag var en velsignelse for dem!

De fortsatte å synge og selge. Arkin la nesten ikke merke til at kurven deres var tom.

“Se, pappa! Vi solgte all fisken!” sa Arkin.

Pappa smilte: “Ja, det er en velsignelse.”

Arkin var glad for at de hadde solgt så mye tinapa. Det ville hjelpe å betale noen av regningene deres, og det var nok til skyss til kirken på søndag!

Men i morgen var det lørdag, og det var da de hjalp til med å gjøre rent i kirken. Så tidlig neste morgen våknet Arkin og pappa for å begynne på den lange spaserturen til kirkebygningen. De gikk alltid for å spare pengene til søndagen.

“Er dere ikke lei av å vaske kirken deres hver lørdag?” spurte bestemor før de dro.

Pappa la hånden sin på bestemors skulder. “Renngjøring av kirken er én måte vi tjener Herren på.”

Arkin nikket. “Vi får velsignelser for å gjøre rent i kirken. Vår himmelske Fader hjelper oss å selge all vår tinapa, slik at vi kan kjøpe mat!”

Mens de gikk, sang Arkin og pappa flere salmer. Så arbeidet de hardt for å gjøre rent i kirken. Arkin tørket støvet av alle vinduene og stolene. Pappa feide og moppet gulvet.

Da de var ferdige, delte biskopen *pandesal* (søte boller) med alle som hjalp til. Arkin spiste maten sin med et stort smil. Det ville være en lang spasertur hjem, men han følt seg glad og takknemlig. Når de kom tilbake til kirken i morgen, ville alle kunne glede seg over en ren bygning og minnes Jesus Kristus. Han var glad for å kunne hjelpe. ●

^{*} Se Salmer, nr. 136.

“Jeg håper vi selger nok til å betale for skyss til kirken denne uken”, sa pappa.